

חלק שביעי

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ח **כונת ק"ש דרה"ש**

(* חקדמה זאת היא מסידור כ"י הרב שמן ששון זלח"ה.

שמע יכוין לזכר זיכרוני רפ"ח פס כלים דרפ"ח דז"מ דו"ק די"ס די"ב
פ"ר דאח' מהיכל אהבה חסד דנוק' דז"א דבריאה :

בערבית דחב"ד דזינה דגבו' דו"ק דנוק' דזו"ן.

שחרית דחב"ד דזינה דגבו' דו"ק דז"א דזינה דזו"ן.

חזרה דחב"ד דחכמה דגבו' דרע"א דז"א דזו"ן.

מוס"ת דחב"ד דגבו' דו"ק דזינה עילאה.

חזרה דחב"ד דזינה דזינה.

מנחה דחב"ד דזינה דגבו' דנוק'.

חזרה דחב"ד דזינה של נוק'.

ומזחי' חלו' ופני' דפנימיו' ופנימיו' דחלו'. מהיכל אהבה חסד דזרי' ולחזרם
עם נוק' העומדת בהיכל אהבה דזרי'.

ליל ב' חב"ד דעטרה דגבו' דרע"א דנוק'.

ישראל יכוין להמשי' נה"י (ליל ב' דעטרה) דגבו' דו"ק דנוק' דז"א דפ"ר
ו"ק דיססו"ת לכה"י [ליל ב' דעטרה] דגבו' דו"ק דנוק' דז"א דזי'

דזו"ן עם המו' דיניק' המלוכשים בהם שהם הכתובים בישראל דערבית.

ביום יכוין להמשיך כחב"ד וחג"ת דזינה דגבו' דו"ק דז"א דזי' דזו"ן דיססו"ת

עם המקי' ומוחין דיניקה לכחב"ד וחג"ת דזי' דגבו' דו"ק דז"א דזי'

דזו"ן. וכעד"ז דכל הבחינות.

אחד יכוין להמשי' ו"ק דמוחין דג"ד דאח' דג"פ חב"ד דזי' דגבו' דו"ק

דנוק' דז"א דיססו"ת. לחב"ד וחג"ת דזינה דגבו' דו"ק דנוק' דז"א

דזינה דזו"ן.

ליל

(* א"ה יען כי הפרטות שסדר הרב הוא ארוך מאד להמכוין ולכן
סדרנו אמצנו בדרך כללות וקלרה כאשר מחזנה עיני הקורה בהק"ש עלמה על פי
סדר העלויות דר"ה שמסודר במלת באהבה והבוחר יבחר

ידים שבהם סוד הכתיבה וסנה מל' הב' הנק' רחל ונקר' ספר כנודע היא יולדת כלן באחורי החזה אשר בת"ת ושם נעשים בה ג"כ בחי' תפילין שבראש שלה הנק' תפילה של די ד"א כמבואר אצלינו במקומו. וגם תפילין אלו נקרא' חיים וזמ"ש כתבנו בספר החיים כי בחי' חנ"ת ד"א הנקרא' כתיבה יצירו במלכות הב' הנק' ספר אשר בו התפ' הנקרא' חיים ויקראו אותה :

רמענך

אלהים חיים הוא בנה" ד"א כבר אמרנו למעלה כי הם שיעור קומת הנוק' וזהו למענך כלומר כי נסירת הנה" הוא למענך כי שם הוא קומתך. והענין הוא כי יש כאן בחי' נה" ד"א ובחי' נה" דחלל נוק' העומדין כנגד הפרקי' תהאין דנה" ד"א כנודע וכל מהם נק' אל חי בסוד היסוד הנק' קן בין בנה" ד"א בין בנה" דנוק' והתחברות זו יחד נק' אלהים חיים בלשון רבים וכפי הטובה והיאה ה" ג"כ טורף לומר כאן מלת אל חי כמו שיש גורסין אבל אין לומר אותו לפי שאין לורף להזכירו כיון שכבר הוזכר בלשון התחברות אלהים חיים כנו' ועוד כי אין להוסיף בזכרנו יותר מ"א חייבין כנו' :

מלך

עוזר ומושיע ומגן עמה הוא בחי' חזרת ללא עם ז"א שב"ש כנודע בתפלת שחרית דחול ובמלת מגן תכנין אל משי' בצרכה אבות בענין אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואמרנו כי מן ג"פ אל אל אל שבג"פ אלהי אלהי נמשכה הארתם לנקבה ונעשים מג"ן. ושם נבאר כי כל אל מהם נחלק לג' יודין ואלף ולכן כשנמשכין בנקבה נחלקין ג' יודין בחב"ד שלה וג' יודין בחנ"ת שלה וג' יודין בנה" שלה וכע"ז ג' האלפין שבהם כל אלף זרחה יו"י כזה א ומתחלקים ע"ד ע' יודין סגו' יו"י בחב"ד יו"י בחנ"ת יו"י בנה" שלה וע"י כל אלו ההארות נעשים מג"ן כנ"ל :

ברוך

א"י מגן אברהם כבר נבאר כי יש כאן ב' כריעות וב' זקופות. והענין הוא כי ע"י הכריעה של הגוף בסוד ו' לגבי ה' במלת ברוך יורדת הארת חנ"ת ד"א בחנ"ת שלה אשר הוא בחי' אות ו'. ואח"כ ע"י כריעת הראש בסוד ו' לגבי ה' יורדת ההארה הגו' באור יותר גדול ומשך עד נה"י שלה ובשם הבורה ע"י הזקופה הבורה הגו' ממשיכין הארה בג' מוחין שבה ואז עולין ומזקפין ג"פ אל' שגרמנו במלת מג"ן שהם מתחלקים בג' קוים שבה ומתקבלים ומאירים באנפין שלה בסוד מגן אחר והוא ע"י החסד הנק' אברהם בסוד והוכן בחדש כסא וזמ"ש מגן אברהם ועל"ז זו אל חנפין דילם נחב' היטב למעלה בביאור ברכת אבות במלות אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב וע"ש היטב : **אח"כ** ברכת אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב וזו נוסח **מי כמוך** אז הרחמן ו' והם ח' תיבות ואלו הם מי כמוך אז הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים ויש בין התפלות שינוי בתפלות שחרית ומנחה וערבית תאמר אז הרחמן ובתפלת מוסף תאמר אז הרחמים וגם זה נוטח בתפ' יוה"כ ה' עוד שמעתי מפי מנידי אמת מן החברדים שלטו שאמר לטם מוח"ל שגם במנחה של יום שבת יאמר אז הרחמים ו' והדבר מבואר כי במנחה דשבת יש עליה דימוי דתפלת המוסף והוא פשוט. גם מלאתי כתוב במחזור של מורי זלה"ה ששעה הגדה כי גם בתפלת נעילה ביוה"כ יאמר אז הרחמים כמו במוסף וכן שמעתי מפיו כשהיה מתפלל :

והנה

נוטח זה של מי כמוך אז הרחמן כו' יש בו ח' תיבות והם כנגד הארת ח' יסודי דיקנא דכהנא רבא אשר כנגדם הם ח' בגדי כהונה אל כהנ"ג ביוה"כ ונודע כי כהנ"ג רבא הוא בע"ק א"א ולכן נק' רבא ולא זעירא אבל כהן הדיוט אינו לריך ח' בגדים ולפי שהם בעתיקא לכן הם בגדי לבן (כנגד לבושים כחלב חיוור הנאמר בעתיקא. ודע כי בכל י"ח ז"ל אז הרחמן שהוא ב"א אבל בתפלות סמוספין דר"ה ויוה"כ ושבת שבתים ז"ל אז הרחמים לפי שאז עולים עד א"ר"א ונודע כי אבא עילאה נקרא' אז לכל הרחמים כולם כי הוא ראשית קו הימין ולפי שברכה זו היא כולה גבו' כי לכן נקרא' גבו' לכן אנו ממתיקים אותם במלות אז הרחמן והענין הוא כי אז הרחמן הוא בגי' :

נמרים ביום ח' חג עלרת ואז מודוונים יחד וכמ"ש בע"ה בתחלת דרוש חג הסוכות ובתחלת דרוש יוה"כ וע"ש בדרוש ג' דגן הסוכות בענין התפשטות החסדים דאיתא בטיקבא ד"א ושם נבאר טעם נכון אל אריכות הימים האלו משא"כ בזמנים האחרים ומאל"ה (א) כי מיום א' של ר"ה עד סוף ליל חג עלרת כולם הם או זוג ישראל עם לאה (ב) או זוג יעקב עם לאה ולכן נק' ר"ה כי קן לאה היא ראש של רחל כנודע בסוד עקב עטוה יראת ה'. ומה שאנו מכוונים בכל תפלות אלו הימים הגו' בצרכת אבות (ג) במלך עוזר ומושיע ומגן כו' להחזירה שב"ש אז הכל בסוד לאה ולא ברחל כי רחל אין נסירתה נגמרת אלא ע"ש י"מ ספירה א' בכל יום מהם אבל לאה נסירת לגמרי ביום א' (ד) ובכל יום ויום ומחזרה שב"ש עמו ולזה תיקנו ענין זכרנו לחיים כי קודם מלך עוזר כו' כי במלות אלו נרמזו נסירת לאה.

ולכן יש בזכרנו לחיים י"א תיבות וזה סדרם וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים ולא יאמר אל מלך וגם לא יאמר אל חי וכ"כ בעל הטורים ז"ל :

וכבר נבאר אצלו ה' שזהו סוד הנסירה והינה נעשית אלא ע"י השינה והדורמטיא שהיא א' מס' במיתה לכן אנו אומרים שזכירה תהי' לחיים ולא למיתה. גם נבאר אצלו כי למענך אלהים חיים הוא בנה" ד"א ונדע כי הם שיעור קומת הטיקבא וזהו למענך כי נסירת הנה" היא למענך כי שם הוא קומתך. והנה הם י"א תיבות בסדר הזה והם כנגד עשר אחוריים שגריך לכבר ועוד בחי' אחרת שהיא חיות לכולם שעמה הם י"א ע"ד מ"ש ב"א סמני הקטורת הנאחזים ב"א אחוריים שלו ואע"פ שאין נגסר בכל יום ויום מן עשרת ימ"ת אלא ספירה א' עכ"ז לריך להזכיר הדיוקן עד למטה. ונדע כי לאה היא באחורי ו"א מראשו ועד החזה ורחל היא מן החזה ועד סיוס רגליו. והנה זכרנו לחיים הוא כנגד כתר ד"א אשר נקרא חיים בסוד התפ' העליו' שהם בחי' המקיפים העליונים הא' אשר על כתר ד"א כנ"ל בביאור ברכת אבות במלות או"א כו' כי יש מקיפים א' זכר. ונדע כי התפילין נק' חיים חיי המלך לפי שיש בהם כ"א זכירות כמנין אהיה וד' פרשיות כנגד ד' אותיות הויה וד' בתים כנגד ד' אותיות אהיה והנה אהיה הויה אהיה הם בגי' חיים וזה תכנין בזכרנו לחיים שהוא מלת חיים הא' שבד"פ חיים הגו' כאן. ותכנין כי אלו התפילין שהם המקיפים העליונים נמשכים בז"א ע"י זוג או"א כנודע אשר בבחי' אור המקיף שלהם והנה או"א הם בבחי' הויה דמילוי יודין דע"ב ואה"ה דמילוי יודין שפולה קס"א והנה ע"ב וקס"א הם בגי' רג"ל והם בגי' ד' אותיו' זכור אשר במלת זכרנו ועוד יש בו ג' יסירה לרמז כי הנה אח"כ נמשכים אלו המקיפים היוצאים מן הזוג הגו' דרך ג' שערי בינה (ו) הנמשכים מן אורות דא"ר. גם ר"ת זכרנו לחיים הוא ל"ו וב"ת הוא מ"ו והם בחי' ב' מילוי' ב' היות ע"ב ס"ג לרמז כי כ"ז נמשך ע"י זוג או"א הנקרא ע"ב וס"ג ואז יולא' בחי' המילויים שבהם לחון. וגם תכנין כי ר"ת הוא ל"ו כמנין הב"ל לרמז כי אלו התפ' הם בחי' א"ת הנקרא הב"ל כמבואר לעיל בצרכת אבות ובהרבה מקומות והוא בבחינת ההכל היוצא ממילוי ס"ג שהוא בגי' סב"ל. וסרי ביארנו טעם היות התיבות י"א ואמנם היות מספר אותיותיו מ"ח הוא לרמז אל ב' שמות הויה אהיה שרמזו במלת זכרנו כנו' והם בפשוטן בגי' מ"ח עם הכולל. אח"כ אנו אומרים מלך חפץ בחיים והוא למטה בתפילין דמקיפים תחתונים שבמלת ד"א שהם כנגד המוחין הפנימיים כבוד וגם אלו התפ' נקרא' חיים לטעם הנ"ל. והנה באחורי אלו התפ' יש שם קשר של תפ' אלו שבראש ז"א והוא סוד אות ד' כנודע והיא בחי' לאה מל' העליונה העומדת באחורי ז"א מן חכמה ולמטה (ז) וז"ש מלך חפץ בחיים כי זו המל' עילאה הנק' מלך לוקחת חפץ ורלון הנמשך מן מלת הרלון אשר בז"א אשר שם בחי' התפילין הגו' הנקרא חיים ומן הרלון הזה שלוקח מן התפ' הנקרא חיים נעשית ו' דקשר דתפילין מאחורי הנק' מלך :

כתבנו

בגרות וביאורים : (א) עיין נה"ש ד' נ"ע ע"ב ודף ס"א ע"א : (ב) עיין חו"ח דף קנ"ג סוף פ"א : (ג) עיין נה"ש דע"ב פ"א ס' ד' : (ד) עיין ח"ה דקמ"ו פ"ב : (ה) הנהות הרמ"ס ז"ל מאיר אל יקשה בעיניך ענין נסירה זו כי מלבד הנסירה שאחר התקיעה יש עוד ב' נסירות הם א' פ"י ז"א וז' אמת וא' פ"י ז"א אחר התקיעה כמבואר ובוה לא קשיא מה שקשה לכאורה שאח"כ סב"ק"ש ועמידה נמשכו המוחין אך חזי תיקוין שיפר המורה על מורת המוחין לשי שהיה כסוד הדורמטיא כנודע גם אלא שבוה מתוך שאחר קס"ת חזרת בחי' הדורמטיא לנורף הנסירה ועיין לקמן כי נסירה זו היא לנורף ללא אמנם אותה עש"י השופר היא לנורף רחל פכ"ל (עיין כס' שמן זית וך דקמ"ד) : (ו) א"ש ב' מילויים הנזכר שהם פ"ו ול"ו עם אותיות גי' ס"ו וזהו רמז ראשו כחם פ"ו : (ז) א"ש גם ר"ת מלך חפץ בחיים בגי' הוא ל' לרמזו אל הארת ל' שפירה הנמשכים בה : (ח) א"ש כד קבלתי מאת מורי ז"ל לומר אז הרחמים גם בתפלת מוסף של יום שבת שאיננו באמצע עשרת י"ח : (ט) עיין אמל"ז דק"כ פ"ג שאלה ס' : (י) עיין כסא מלך ס' על התיקונים דף ג' :

ד"ה וכל אי צריך שישתלם משלשה כלים בעובי חיצון. נ"ב, ר"ל מוחין דאח'. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה נשלמו ליכנס בז"א וכו' אך הפנימי. נ"ב, ר"ל מוחין דפנים. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה כלי הפנימי דששה פרצופים העליונים וגם פנימיות. נ"ב, צ"ל והם פנימיות [במקום וגם פנימיות]. (מנה"ש הראמ"ע).

[ל"ח ע"א] ד"ה חזרה כל פרטיה וכו' ועולין החכמות והחסדים למ"ן וכו'. נ"ב, עיין לעיל (דף כ"ו ע"א) [כנד"מ דף ל"ג ע"ב]. (מנה"ש השד"ה).

ד"ה ונמשכין אלו המוחין של ראש ז"א. נ"ב צ"ל על ראש [במקום של ראש]. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה וע"י השכרים מתלבשים הבינות והגבורות דמוחין החדשים. נ"ב, בסידור הגירסא בינות וגבורות דמוחין "הישנים". (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה עם המוחין בקו שמאל דפרצוף חב"ד. נ"ב, בסידור ככל כבג"ה דכל הפרצוף. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה ואם חל יום ראשון בשבת נכון לכזין בשעת תקיעת שופר וכו' נ"ב, ר"ל כמו [בחל ר"ה] בחול בעת כל תקיעה ותקיעה כך פירוש לשון הרש"ש, וכן אנחנו נוהגים בק"ק רחובות²². (מנה"ש הרי"מ).

[ל"ח ע"ב] ד"ה כשמסתלקין המוחין וכו' אינו עולה רק החכמה והחסדים וכו'. נ"ב, עיין שעה"כ דרושי ר"ה פ"א דף צ"א ע"ב וק"ל. (מנה"ש השד"ה).

[ל"ח ע"ג] ד"ה ובר"ה אינה עולה אלא בזקיפות. נ"ב, תו"ח דף קס"ב [ע"ב]. (מנה"ש השד"ה).

אות ב' ד"ה איך יצדק כונת בנין פרצופי יעקב ורחל הבא בדבור אחד וכו'. נ"ב, ר"ל פי' שיעקב ורחל בכל תיבה ותיבה בונים יעקב ורחל יחד כמו אל עליון כתר דיעו"ר²³. (מנה"ש הראמ"ע).

שם ד"ה ולאה הבאה לפנים לא להזדווג וכו'. נ"ב, שער הכוונות דף צ"ו ע"ג יעו"ש²⁴. (משעה"כ השד"ה).

שם ד"ה כמ"ש הרמ"ז ז"ל או נאמר. נ"ב, צ"ל אפשר לומר [במקום או נאמר]. (מנה"ש הראמ"ע).

אות ד' ד"ה שחזרת לאה היא לעולם באל עליון. נ"ב, שער הכוונות דרוש ה' של העמידה (דף ל"ה ע"ג). ונלע"ד ז"ש הר"י כהן שם שחזרת לאה פנים בפנים באל עליון נקודה תחת היסוד הוא במנחה וערבית וכו' בזמן שאין נסירה וחזרה פנים בפנים לרחל, אבל בשחרית ויום ר"ה שיש נסירה לרחל, גם לאה ננסרת בתיבת באהבה עם רחל, כמ"ש הרש"ש באהבה שנכנסים נה"י דאימא בלאה ורחל ונעשו פרצוף אחד, נמצא שעד באהבה לא

נב. כנה"ש הראמ"ע נ"ב ע"ג תיבות אלו וז"ל: ובסידור מו"ר הרש"ש כתוב גם בינות וגבורות.

גג. א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין מ"ש בזה באורך בקובץ חדרות מקבציאל (גליון י"א בסדור הבן בחכמה).

גד. כנה"ש השד"ה נ"ב ע"ג תיבת בדבור אחד, נ"ל צ"ל אחר [במקום אחד].

גה. וכנה"ש הראמ"ע הוסיף והביא לשון שעה"כ הנ"ל וז"ל: מיום א' דר"ה וכו' או זיווג ישראל עם לאה או זיווג יעקב עם לאה יעו"ש. וראה לקמן מ"ש השד"ה ז"ל בהגהות על ספר עלי נהר (ד"ה נ"ל לפמ"ש בשעה"כ דרוש ו' דר"ה).

דעתיק כפיכוד הסי' וסנפיה וכוזכר שס כי אחר פיכוד שי דחיליות החחיל היקון הפנימיות וכוזכר בשפר הכוזות וכו' שי"ח (ע"ב ע"ב) כי כיו"כ נסקן הפנימיות ודמשמש כסוף פרק ו' משפר אנ"ך. ודע כי החיליות הכתון כר"ס הוא כ' פרטופי נה"י ותג"ח כבוללס דא"ק והפנימיות הכתון כיו"כ הוא פרטוף כבינה דא"ק וכוזכר כפ"ס משפר אח"ס כי י"כ כוזון דא"ק אלא שאפשר כי החיליות הוא נה"י ותג"ח (דנה"י ותג"ח סכ"י) ותכ"י דא"ק והפנימיות הוא הכב"ד לכל פרס או אפשר כי החיליות הוא פרטוף כל א"ק אורות וכלים והפנימיות הוא כד' שרשי הגרנח"י שכתר דא"ק וכוזכר כפ' כזכר כי י"כ הוא כחות השמש :

דע (ב) כי הטק' העולם כחפלות של יו"כ קידם הו"ל עב כתר דאמא אינה הגוף' שפרטיות רחל מלך הו' ד"א אלא היא הנקודה החמישית דל"י הנק' ככללות טקבא ד"א אבל היא כלולה מכל הפרטופים ומכל השולמות והיא כמקנה פ"י הנשים פ"י מטת שאין הזמן גרמא והיא כמ זוג ד"א ומזווג עמה פ"י קיום מטת עונה כדוד וכ"כ הרב ז"ל כי עיקר התענית כיו"כ הוא לכשים כי כחינחס היא העולה. ויעקב ורחל כנגסרים כר"ה ויו"כ הם כללות כל שלם האלילות עם כל כ"י"פ כקרא יעקב כעךר כללות א"ק כדוד :

נכון לוטר זה קודם תקיעת שופר וכן נוהגים קק ספרדים בבית א"י שבירושלם עהק תובביא

הנה כבר טרע כי שס טעם מטת כשפר הוא לשורר כלבטת הישים כהרדמח תלחס הי"כ"ר וכן עסה היקפ שפר כעיר והעם לא יחרזו. לכן נחפשה דרכיט ונחקרה כי הן כשוטחית שולחה אמט זה כמה וכמה שנים רבים והגדיק אכד למטרותיות ולכן כל עמח פניט כחפלותיט סיהי כטונה שלמה לפדות אמ כשכיס ויטלי הקדושה כהכלות ולתכרס בית אסורים דילה כמ"ס כחקונים על פכוק ויטן כס וכה אי אית מלון דישפר כפיוכחא לתכרס בית אסורים דילה לאמר לאסורים לאו אי אית מלון דקרא ליה כפיוכחא דישחר קב"ה שכיוחא לגביה אלא כלהון לוחן כללותין כיומא דר"ה ויו"כ ככלכין כב לגא מזוני סליחה וכפרה כחכט לחיים ואטון כזי פניס כו' וליס מלון דקרא ליה כפיוכחא דישחר קב"ה שכיוחא לגביה וכל אית סדא אמ דכר ה' לבו יחל כקרבו מפרד ה' ומכדר גאזט ויטן אל לבו כי כיום יכילו את דיט לתשפט לפני מ"ה הקב"ה שופט כל הארץ מגופי ומכניו וממוט מעשה אית ופקודתו ועלילותיו מתשבותיו ותחטבותיו שהוא יודע כל סעלותם לב ואין לריך לפניו לא עדים ולא ראה כי הוא הדין הוא עד והוא ככל דין ויראה ופחד יבא בו לאמר מה אעשה כי יקום אל וכי יפקוד מה אשיכט וככן כעניו יראה ולכבו יבין ויפשט כמעשיו וכרנפ קסן כעניו יחיו למטא שוט מלרו אלף וככנה מימית וכפרט כמעט עכבר על כמה לאזין וכפרט האלמים כלב כגן לא שגא את אחך כלבכך לא תקום ולא תסור לא מאמן ולא חקטן וכשין ליראה (ע"ג ע"א) את ה' לאהבה אותו ללכת כדרכו וסעה דואהבת כטיט ועדיין לא נסחרט מנגפ לרעת עון שאלת חגס ולשון כרע הקפה מע"י ונ"ע וש"ד וכיוולא מעכירות קלות ותמרות ככיר מלאה ידיט ועל זה ידו כל כדוויס האם לכך טאר האדם לעבור על רטון יולרו ח"י או שחא החיים והשלם דשתייח מיכב יחבי לאכד הזמן להכל וריק והלא האדם כידון פ"כ הרגשים וחוכעים ממש כמה הולא כל רנפ לא ירפנו וכפרט שון כישול תורה העולה על סלנה על מה אכדכ הארץ עליונה ותחטונה ופתלת דיט של אדם הוא על ר"ס

הכלל כיומיט ש"ס כהם נעטפי לולכ לאפוקי שכת מה"מ . וכשמיט חג טלרת אטו מכיוניט ככפר לכד כידוע ואלו מחיליט נטון מערכיט דליל כ' שלאחר החג ככוזכר כהקדמה דנ"ס ונלס"ד דכשתל כשכת ליל כ' שלאחר החג ש"ס לטיון כמחוס שש"ק כעמידה העליוטת של העולמות כידוע ואח"כ לטיון ככל קבלת שכת שחמו מחחיל ש"ק ככ"ל כרב ח"ד חיס סינטי ז"ל כע"ס שס חדש) אלא כחי' כרי"ו לכד ונ"ע גדול כי גראה כהפרט גדול כיו"כס א' שחול הטוקבא שולכ ככרישח וכר"ה אינה עולה אלא כזקופות וכסס עולה כזקופות עד החזה והכא עד הכסר :

ב (ה) איך ילק כונח כנין פרטופי יעקב ורחל הכא כדובר אחר מלל עליון ואלך כמו כחול דהס מדכר כשנסיס כשומדים מהחזה ולמעט זה מפנים וזה מאחור והכא היא פלחה עד הכתר ועוד דמעיקרא כנין פרטוף יעקב הכא למחי' אלטרך כשלמח כחול הוילי ותכלית כונח כנין פרטופי הוא כדי שזווג עם רחל חבל הכא רחל אינה כלה לפניס ואין לה זוג ולזה הכלה לפניס לא להזווג עם יעקב אלא עם ישראל כמ"ס הדמ"ז או גאמר שמוכרס הוא להכילות פרטוף יעקב כיון שחשפטו מוחין דאכא כו"א :

ג מ"ס כענין הגסירה ככיום א' נגסר פרטוף לזה וכתר דרחל והלא רחל פלחה כזקופית עד כתר ד"א ולקחה מקום לזה ואפשר כשגדוהו הפרקים האמלעיים דאימח מתכ"ד ד"א כהגדול הגבור והטרח ירדה עמהם :

ד מ"ס שחזרה לזה לפניס הוא כמלך עזר כו' ל"ע שכבר ככת כמקום אחר שחזרה לזה היא לעולם כאל עליון :

ה מ"ס כמלח ומגן להחשיך לללה הארס הפשעה יורין שכ"א ולכרס עם ג' אלפין שחשפטו כה כאלה אכרסה כ' לפיכוס ג' אלל כענין מנ"ן ל"ע כהרי האלפין לא נחשטו כלה אלא כרחל ועוד שחשפה היודין הס כחשפה ספירות ד"א ולזה אינה אלא מהחזה ולמעלה ואין לומר כגדלת לזה כשיעור כל קומח ז"א פ"י נה"י דא"א כמח רחל כחול זה אינו כהרי ככר נסחלקו נה"י דא"א מ"א וחלמים סהס חכמה ופיטרא דחסד עומדים על ראש ז"א למקיף וכינה ושיטרה דגבורה נחשטו כרחל ואינם יולאים אלא פ"י השופר ג' פ"ג דחיכויקס דס"ג כר"ה דע"כ ככוכות דמ"ה כמ"ע או גראה שהוא כהושענא רבה ש"ג נעשים הנשיקים : **השופר** היא מלה מעשיות שהיא בחיליות ואך כח להשלים משהה כהפלה שהיא כפנימיות ל"ע אמ כיום כ' דר"ה טעה השופר בחיליות מה טעמה השופר כיום א' כפנימיות שהיא להחשיך לכתר דנוק' החיליות ז' גבורות מחוקות ו' גבורות לחכמה דפנימיות וכפי זה אין בחיליות רק גבורות ומחוק לבד ואין כו' ד' כחיות כמו הפנימיות ולריך ככין כיום ג' לכסור חכמה החיליות וכינה דפנימיות וכיום ד' כנה החיליות ודעת דפנימיות כו' וכעיה"כ נה"ס החיליות וה"מ דפנימיות א' אמ לריך לכון ככרס אבות דיום כ' לכסור כתר וחכמה החיליות וחכמה דפנימיות וככפר כמשיכס ז' גבורות מחוקות א' כהארס ככתר וסעה יורדים לחכמה :

מליך סי דר"ה עד ש"ע ל"ע אמ יסל לומר כרסח החפיל וכן גראה שאין לומר חיקון חטח . כשאר דיום ראשין חחרים נה"י דאמא כו"א וחור להחשיך לטוקביה גבורות כיוולא כרשטות ל"ל כי חחרים להחדכק אכ"א : **ודע** כי החיליות והפנימיות הכוזכר כשני ימיס דר"ה שגיים הם החיליות הטולל הכוזכר כשפר כ"ח שפר כפנימיות אשר תקונס היה פ"י א"א וכו"א כעבור ה"כ וס' :

כיום הכשרים הוא חיקון הפנימיות הטולל הכוזכר כשפר הגו"ל אשר תקוט היה פ"י ס"ס דא"א וע"י ז"ח

דגרות וביאורים (ה) פרט דף קב"ה סעי"ג : (ג) פרט דף ל"ד ס"ג :

ופנימיות דפנימיות הכולל שתקונו על ידי ז"ת וגלגלתא וחב"ד דא"א¹³ שהם עיבוד ז' וט', וכל אחת מהם יש בו ד' בחינות הנזכרים. ובוזה אתי שפיר שאין חילוק בין תפילות יום א' דר"ה ליום ב', שביום א' מתקנים חיצוניות ופנימיות דפנימיות ופנימיות דחיצוניות, והכל הוא פרטי פנימיות דחיצוניות, וביום ב' גם כן מכוונים כמו ביום א' לתקן חיצוניות ופנימיות דפנימיות ופנימיות דחיצוניות, וכולם הם בפרטי חיצוניות דחיצוניות הכולל, כנלע"ד, מו"ר השד"ה¹⁴. (מנה"ש הראמ"ע).

[ל"ח ע"ד] ד"ה כי ביה"כ נתקן הפנימיות וכו'. נ"ב, עיין לעיל (דף כ"ו ע"ב) [בנר"מ דף ל"ג ע"ג]. (מנה"ש הראמ"ע).

ד"ה ודע כי החיצוניות הנתקן בר"ה וכו'. נ"ב, עיין בע"ח שער כ"ה דרוש ב' בכללי החו"ג כלל ד', ועיין בע"ח שלי מ"ש בגליון שם, הועתקו דבריו לעיל דף ז' ריש ע"ב [לפנינו בחלק ע"ח עמוד ס"ח] יעו"ש באורך. [והנה] לפירוש הראשון [כאן בנה"ש] שבר"ה נתקנים נה"י וחג"ת דכללות א"ק, ר"ל שאנחנו ממשיכין מוחין מכח"ב דנה"י וחג"ת דכללות א"ק, שהם עתיק ונוק' ואריך ונוק' ואו"א דנה"י וחג"ת דכללות א"ק, לו"ק דו"ק דכללות א"ק, שהם זו"ן דנה"י וחג"ת דכללות א"ק. ולפירוש הב' שבר"ה נתקן ו"ק דחמשה פרצופי א"ק, ר"ל שאנחנו ממשיכים מוחין מכח"ב דו"ק דחמשה פרצופי א"ק, שהם עתיק ונוק' ואריך ונוק' ואו"א וישסו"ת, לו"ק דו"ק דחמשה פרצופי א"ק, שהם זו"ן דו"ק דחמשה פרצופי א"ק. ולפירוש הג' שבר"ה נתקן כל כללות א"ק אורות וכלים. ר"ל אנחנו

חזרה לאה לפנים, אף על פי שיש זמנים שחוזרת לאה לפנים באל עליון עכ"ז בזמן שננסרת רחל גם לאה אינה ננסרת אלא עד באהבה, ועיין תורת חכם (דף קמ"ג ע"א) יעו"ש. (מנה"ש הראמ"ע). [ובנה"ש הרי"מ נ"ב וז"ל: וקשה היפך, דכיון שהמוחין אין מסתלקין מז"א אלא בתיבת באהבה ואז נכנסים בלאה ורחל וננסרים מהז"א, ואיך יוצרך [יוצדק] חזרת לאה פב"פ באל עליון. אמנם יוכן במ"ש דף י"ז ע"ד לעיל בענין תפלת המנחה זיווג ישראל עם לאה הוא דכלי הפנימי, אתי שפיר שחוזרת לאה פב"פ בתיבת אל עליון, כי לאה ורחל הננסרים בתיבת באהבה כמנחה הם בכלים האמצעיים, א"כ בר"ה בתיבת זוכרנו שננסרים לאה וכתר דרחל הם בחינת כלי הפנימי. גם אותו דרוש שכתב שחוזרת לאה פב"פ בתיבת אל עליון הוא ממוהר"י הכהן ז"ל הובא בשעה"כ דרוש ה' דעמידה דף ל"ה ע"ג].

ד"ה ודע כי החיצוניות והפנימיות הנזכרים בשני ימים דר"ה וכו'. נ"ב, נלע"ד שכל בחינה מאלו השנים כלולה מד' בחינות שהם הפנימיות דחיצוניות הנתקן ביום א' יש בו בפרטותו חיצוניות ופנימיות דחיצוניות וחיצוניות ופנימיות דפנימיות ובכללותו כולו נקרא פנימיות דחיצוניות. והחיצוניות הנתקן ביום ב' כלול מד' בחינות כנזכר, וחיצוניות דחיצוניות דשניהם נתקן בחול על ידי הנחת תפלין וביו"ט מכח קדושת היום, נשאר לנו לתקן על ידי התפלה חיצוניות ופנימיות דפנימיות ופנימיות דחיצוניות של שתי הבחינות, יום א' של פנימיות דחיצוניות, ויום ב' של חיצוניות דחיצוניות. וביה"כ חיצוניות

נו. נראה שצ"ל שתקונו ע"י ז"ת דעתיק וט"ס דא"א וכו'.

נז. ראה לעיל בביאור על שער הכוונות על דף צ"א ע"ד ד"ה כי ב' בחינות יש בז"א וכו'.